

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) sprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 179.

V Ljubljani, v ponedeljek 7. avgusta 1899.

Letnik XXVII.

Kam plovemo?

»Slovenski Narod« je »velika kloaka«, ki se vanjo steka ostuda vseh dežela. Ni je več klevete, ne brezbožnosti, ne lumparije — govorimo odkrito! — ki ne bi pritekla končno tudi v »Narod«. Naj si je kaka zgodovinska laž o jezuitih, ali sodobna laž o klerikalizmu; naj si je psovka zoper katoliške škofo ali gonja zoper redovnike — »Narod« je za vse odprt, kar nosi na sebi beleg moralne propalosti ali pa besnega sovraštva do katoliške cerkve.

Cloaca maxima! Afera Flamidien je bila za to nov dokaz. Več kakor francoski masoni se je bil izmislil »Narod«, podtaknil je ostudno zlodejstvo ne le enemu, ampak kar več patrom — seveda laži ni nikdar pošteno preklical! Zabeležil je vse, kar so lagali zoper brata Flamidiena, a tega nikdar ni zabeležil, kar je bilo za brata. Seveda kdo izliva v kloako dobre stvari? Kloaka za take reči ni!

Zadnje dni se je začel stekati v »Narod« husizem. »Hus — tot' program nam, a célemu svétu«, to je novi moto »Slovenskega Naroda«.

Mi bi nič ne ugovarjali, ko bi kdo iz husizma izluščil kako dobro jedro. Na dnu vsake velike zablode tiči kaka resnična, a ne prav umevana ideja. Mi bi tudi nič ne ugovarjali, ko bi kdo izkušal psihološko razložiti Husovo zakrknjenost. Celo temu bi ne oporekali, ko bi prišel do rezultata, da je bil Hus prepričan o svoji zmoti. Verjamemo o Husu tega ne, toda nemogoče se nam ne zdi, da bi kdo po svoji krivdi tako se zaril v zmoto, da bi je nazadnje res ne mogel več ločiti od resnice. Nam se psihološko ne zdi nemogoč tak fanatik zmote.

Toda »Narod« je začel vse drugače. »Narod«, oziroma njegov sotrudnik A. K., z blatom, z lažmi in klevetami ometava katoliško cerkev, papeža, škofa in cerkveni zbor

kostniški, da bi opravičil Husaino zaril njegovo obličje.

»Narod« trdi, da Hus ni bil brezverec, ne odpadnik od sv. katoliške vere. »Narod« trdi, da je cerkveni zbor kostniški nalagan obsodil in sežgal Husa »na najgnusnejši način«. »Narod« trdi, da je »fanatizem« katoliške cerkve »gnal Husa na morišče ter ga zversko sežgal«.

To pa so samo »Narodove« laži in klevete! »Narod« je tudi v tem le »velika kloaka«!

Jan Hus je bil pravi heretik. Hus ni le bičal »napak« v cerkvi, ni se le uprl, kakor lažnivo pravi »Narod«, »papeževemu, kramarjenju in prodajanju odpustkov«, ampak učil in širil je herezije. Husove zmote je obsodil nadškof, Hus je apeliral na papeža Aleksandra V., izvoljenega v Pizi. Aleksander ga je obsodil. Hus se je sklicel na Janeza XXIII. Tudi Janez XXIII. ga je obsodil. Hus se je sklicel na cerkveni zbor. Tudi cerkveni zbor v Kostnici ga je obsodil in od vseh priznani papež Martin V. je potrdil obsodbo. Če ta obsodba ne velja, katera obsodba potem še velja? Ali je vrhovni areopag katoliške cerkve v uredništvu »Slovenskega Naroda« in njegov poglavar Malovrh, tajnik pa sotrudnik Kristan? Sicer pa je smešna trditev, da Hus ni bil odpadnik od katoliške vere, ko vendar »Narod« sam naivno priznava, »da je širil Viklefove nauke«, ki jih je londonska sinoda že l. 1382. bila obsodila za zmotne in heretične!

Naukov Husovih še naštevati ni treba. Ni treba, da je kdo proučeval zgodovino, dosti je, da je bral »Rimskega Katolika«, a ne samo zabavljaj zoper njega, saj je »R. K.« že pred leti pisal o Husu in njegovih herezijah. Kako revolucionarno pa je bilo delovanje Husovo, je razvidno, če kdo le nekoliko premisli Husov nauk, ki ga je očitno branil še na samem cerkvenem zboru v Kostnici: »Če je papež, če je škof v

smrtnem grehu, ni papež, ni škof, in nihče mu ni dolžan pokorščino. Isto velja o kralju«. Ta nauk je vališče in kotišče najhujše revolucije. Vsak nezadovoljnež bo podtikal papežu in kralju smrtni greh, s tem se odvezal pokorščine in začel boj zoper cerkveno in svetno oblast! Dosti razvidno je to tudi iz zgodovine češkega naroda. Husov nauk je podžgal v narodu ogenj fanatizma, ki je divljal z ognjem in mečem po ubogi Češki!

Cerkveni zbor kostniški ni bil nikakor nalagan. To je vendar drzno, da »Narodov« pisec očita cerkvenim zborom lažljivost in nevednost, ko ves spis njegov vpije, da še ve ne, kaj je cerkveni zbor. Toda kako od njega kaj takega zahtevati, ko niti ne ve več iz katekizma, kaj so odpustki! A. K. pa »Narodova« gospoda še vedno mislijo, da je odpustek odpuščanje grehov v prvotnem pomenu besede! Taki možički pa hočejo soditi, ali je bil Hus heretik ali ne. Cerkveni zbor, pravi »Narod«, je bil nalagan. Seveda kar tako se da cerkveni zbor nalagati! Sicer pa je cerkveni zbor zahteval od Husa, da obsodi člene, ki mu jih je naštel. Če jih Hus res ni učil, zakaj jih pa ni hotel obsoditi? Dalje pa je Hus prav na zboru ponavljal nauke, ki so očitne zmote, in že samo radi njih bi ga moral vsak cerkveni zbor obsoditi za heretika! Zbor, pravi »Narod«, ga ni prepričal. Toda naloga cerkvenih zborov ni prepričavati, ampak braniti resnico in obsojati zmote. Cerkveni zbor v Kostnici se je dosti trudil s Husom — laž je, da bi ga bil kar obsodil! — če Hus ni hotel preklicati, je njegova stvar, zakaj ne, dolžnost cerkvenega zbora pa je, da obsodi zmote, ki so pogubne za cerkveni in državni red!

Cerkveni zbor kostniški, pravi »Narod«, je Husa na najgnusnejši in zverski način sežgal. Zopet laž! Cerkveni zbor je obsodil Husove zmote, Husa pa, ki se ni hotel pokoriti, je izročil svetni oblasti. Po pravnih nazorih te-

LISTEK.

Pot v Clauzetto.

(Jos. Lavtičar.)

V.

Clauzetto, 14. maja 1899.

V začetku 18. stoletja se je v Carigradu pri pranju altarnega prta prikazala neka tekočina.* Nihče ni vedel, kaj bi to pomenilo; slednjič doženejo, da je duhovnik na omenjenem prtu pustil vsled neprevidnosti ostanek posvečene hostije. Dogodek je vzbudil seveda veliko začudenje in plemenita beneška rodovina si je prisvojila ta dragoceni ostanek ter ga z največjim spoštovanjem hranila v svojem varstvu. Po dolgem prizadevanju ga izprosi župnik Antonio Cavalutti za farno cerkev v Klavžetu in ljudstvo hiti z vseh strani skupaj k počaščenju svete relikvije. Mnogo

* Ako bi se bil zgodil ta čudež tukaj, kakor sem mislil poprej, bi me bolj zanimalo. Toda Carigrad je precej daleč od Clauzetta, zato se vrivajo različni dvomi o tem in onem.

je delala ovir svetna in deloma tudi duhovska gosposka, da bi zabranila shode. Gotovo so v posamnih slučajih zasledili kako praznoverstvo, toda božje poti niso mogli zatreti. Beneški oče Foscari (leta 1755) ter zaporedoma vsi škofje so potrdili pristnost tega ostanka in leta 1857 se je ustanovila celo bratovščina sv. Krvi z imenom »Confraternita del Sangue preziosissimo«, ki šteje več tisoč udov.

Velike slovesnosti prirejajo vsako leto šesto nedeljo po binkošti in ta se je vršila ravno danes. Šest duhovnov in neštete množice ljudstva so spremljevale monštranco s prtičem sv. Krvi, poleg tega je še krasno majevo vreme povelicevalo izvanredno slavnost. Zvonilo je skoro vso noč, po dnevu pa kar nepretrgoma; ni čudo, da so tako obrabljeni zvonovi. Dvanajst mož nosi velikanske sveče pri sprevodu. Vsi so oblečeni v albah, rudečih mantelah in mrežastih zavratah. Duhovniki pojejo v sprevodu hvalnico: *Festis resonant compita vocibus...* (Slavne pesmi naj odmevajo po potih.) Ginljiv trenotek pride sedaj za čutečega opazovalca, ko gleda na

obeh straneh srednje ladije, pri glavnih vratih in tudi zunaj cerkve uboge bolnike. Vsi imajo oko nepremakljivo obrnjeno v monštranco s sv. Krvi s trdnim zaupanjem, da bodo rešeni diabolčne oblasti. Mnenje takih revežev je večinoma to, da njihova bolezen ni naravna, da ni izrodek bolne fantazije, ampak naravnost provzročena od hudobnega duha. Ko so brez uspeha pri več zdravnikih iskali pomoči, pričakujejo tukaj na nadnaraven način ozdravljenja. Videč ta prizor spomnim se onih preblazenih časov, ko je Gospod sam hodil med ljudmi in so bolniki od daleč nanj vpili, naj jih ozdravi. Zakaj bi ne poplašal tako trdne vere tudi v sedanjih časih? Saj sloni na zaupanju ves svet. Ako se zanašamo na ljudi, nad katerimi se mnogokrat zmotimo, zakaj bi se ne zanašali na Boga, ki je neskončno zvest in usmiljen!

Župnija v Klavžetu spada v škofijo Portogruaro (Concordia) in broji blizu dva tisoč duš, katere vodi le jeden duhovnik z naslovom nadžupnik (arciprete). Sedanji dušni pastir je ljubezniv, simpatičen človek pri kakih 35. letih. Nemškega jezika ne razume, kakor sploh drugi

danje d o b e p a j e b i l a h e r e z i j a z l o č i n k a k o r v e l e i z d a j s t v o — i n a l i i z d a j s t v o p r o t i K r i s t u s u n i m a r v e l e i z d a j s t v o ? — i n d o l o č e n a j e b i l a p o š v a b s k e m i n s a k s o n s k e m d e ž e l n e m p r a v u (Sachsenspiegel und Schwaben Spiegel) smrtna kazen. Heretike so kot zločince po svetnem pravu sežigali, in tudi Husa so sežigali. Opomniti je le še, da je Hus sam priznaval tedanje pravne nazore, pa še to, da je bil Husov nauk revolucionaren in ne manj rovarsk zoper državo, kakor zoper cerkev!

To je resnica, ki je znana vsakemu, kdor se je količkaj bavil s tem vprašanjem. Češki masoni so postavili Husa na oltar le zategadelj, ker je bil revolucionar, upornik proti avtoriteti, puntar proti cerkvi in državi! In če »Slovenski Narod« brez protesta od narodno-napredne stranke more objavljati take spise, polne laži in klevet zoper katoliško cerkev, je to le znamenje, kam plove ne majhen kos slovenskega naroda! Struja, ki po njej vozi »Slovenski Narod« s svojimi pristaši, je očitno masonska in brezverska!

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. avgusta.

Jugoslovani in večina. Omenili smo pred nekaj dnevi, kaj je pisal krakovski »Czas« o taktiki, s katero naj bi se sprijaznili po njegovi želji jugoslovanski zastopniki kot zavezniki Čehov in Poljakov. Dotični odstavek je ponatisnila tudi praška »Politik« in, kar je najbolj čudno, popolno brez komentara. Imenovani praški list se je dosedaj vedno precej prijateljski zanimal za dogodke na našem Jugu in simpatizoval s slovanskimi trpini, sedaj je pa pokazal, da se povsem strinja s pisavo krakovskega dnevnika. Oba lista toraj pozivljata Jugoslovane, naj vztrajajo v večini, ker drugje za nje ni mesta in ker je ravno v večini za nje najboljše. Kako se strinja taka pisava z najnovejšimi dogodki rešimo v Primorju, res ne moremo umeti. Saj se ondotnim Slovanom še nikdar ni tako slabo godilo, kakor za vlade grofa Thuna in sedanje desnice. Ali je morda izrek grofa Goessa, da za Slovane na Jugu ne bo nikdar veljala jednakopravnost, tisti poklon, radi katerega naj bi slovenski in hrvatski poslanci še nadalje lepo mirno hlapčevali? Zaveznik bi pač ne mogel kaj takega zahtevati od — zaveznika. Ako praška »Politik« res simpatizuje z Jugoslovani, naj ne hodi poti krakovskega lista, ker sicer si lahko mislimo, da odobruje sedanjo vladno politiko na Primorskem in mej Slovenci sploh, ob enem pa tudi, da stranke v večini niso nasprotni tej vladni politiki. Dokler se to ne pojasni, slovenska delegacija nima povoda ogrevati se za parlamentarno večino.

Vladne naredbe — in parlament. Z raznih strani, posebno pa iz vseh desničarskih krogov se vedno pogostejše čuje želja po sklicanju parlamenta in pričetku rednega dela v poslanski zbornici. Tudi vlada, tako bi bilo vsaj so-

duhovniki ne, da moraš govoriti z njimi latinsko, ako ne znaš laščine. Noša jim je popolno klerikalna. Talár, dolga vrhovna suknja, črn klobuk s širokimi kraji, črne nogovice in šolne — to je njihova obleka, katere ne odlože nikdar, niti doma, niti drugod. Cerkev je prostorna bazilika, katero delijo na vsaki strani štirje oboki v tri ladije. Vse imajo raven strop, vendar je srednja precej višja, kakor desna in leva. Ob stenah stoji več stranskih oltarjev, na koru so mogočne orglje, toda žalibog v rokah igralca, ki ne zna ločiti svetega od posvetnega. Ob prvem stebri listne strani je naslonjena prižnica, raz katero sem izpregovoril nekoliko besedi našim ljudem v spodbujo. — Vsa notranja oprava cerkve je videti v dobrem stanju, ker puščajo tuji gotovo veliko denarja za njene potrebe. Sicer se pa »mežnarji« jako dobro razumejo na pobiranje milodarov. Kar po trije so vedno na nogah, da dobijo kolikor mogoče v puščice. Še po končani božji službi je zlezal jeden na visok zid pred cerkvijo in stegoval raz njega dolgo palico z mošnjičkom, da je dobil pri slovesu zadnje romarske krajcarje.

diti, si želi tega trenutka, da končno že vendar neha nesrečna vlada § 14. Tedaj bo grof Thun predložil v potrjenje nagodbene predloge in ob enem pa tudi naredbi glede novih davkov. Nekateri, posebno poljski listi, pravijo, da vlada ne bo zadela ob večino, ki bi provzročala vladi preglavico. Res je, da z obstrukcijo desniške stranke nikakor ne bodo šle, toda res je pa tudi, da noben pravi ljudski zastopnik ne more glasovati za odobrenje davčnih predlog. Za tako zastopatvo bi se volilci trpini prav lepo zahvalili s soglasnimi nezaupnicami.

Zarotniška afera v Belgradu je res prava sleparska komedija, kakor si jo gorje niti predstavljati ni mogoče. Kar počenja Milan s svojim naglim sodom, presega že vse meje. Po večtedenskem napornem delovanju so slednjič dospeli do prepričanja, da so popolnoma brez vseh dokazov. Vest, da je polkovnik Nikolić obstal vse svoje hudobije in izdal vse svoje »tajne zveze«, je do pičice zlagana. Nagli sod ne more nikamor in blamaža pred javnostjo je neizogibna. Toda tega javno še ne marajo priznati. Z malenkostmi se hočejo pečati tako dolgo, dokler Milanovi tajni agentje ne preskrbe novih »neovržnih« dokazov. Nekaj »zarotnikov« se bo končno že našlo, ki bodo za dobro plačo in mastno penzijo priznali prestopke, ki jih nikdar zagrešili niso, in tudi obsodbo bodo radi sprejeli, ker bodo znali, da kazen ne bo ravno preobčutna. Milan se bo pa slednjič vendar le vsaj navidezno opral pred lahkoverno javnostjo.

Delcassé v Petrogradu. V petek popoldne je došel francoski zunanji minister v prestolnico Rusije ter je kmalu po svojem dohodu obiskal ministra grofa Muravjeva. O čem sta se razgovarjala, javnost še ne ve in morda tudi ne bo zvedela, pač pa se dan za dnevom navajajo novi razlogi, ki so napotili Delcasseja v Petrograd. Mejnimi so nekateri navedenih razlogov uprav primerni sedanji dobi kislih kumar in mej te spada po našem mnenju tudi naslednja »storija«: Car Nikolaj II. je že dalje časa sit vladarskih težav, posebno še vsled tega, ker se ne izpolnijo njegove nade. Mej drugim je podaril car iz svoje zasebne blagajne Armencem pol milijona rubljev, a je pozneje izvedel, da reveži niso dobili niti beliča. Nadalje ga je zelo razžalostilo pomanjkanje naravnih dedičev. Spomnil se je ruske legende, da bo sledil carju brez moških potomcev car Mihael, ki bo izvršil nalog osvojiti Carigrad, in sedaj misli Nikolaj, da se to nanaša na njegovega brata Mihaela, katerega je menda ravno vsled tega takoj imenoval za prestolonaslednika. Dokler je živel bolehni brat Jurij, se je čutil dolžnega vztrajati na prestolu. Posebno pa ga je vezala na prestol mirovna konferenca. Popolni fiasco te konference ga je pa sedaj še bolj potrdil v tej misli, da se mora umakniti. To svojo misel je baje tudi izrazil v brzojavki na princa Bonaparte, katere resničnost pa skušajo nekateri politiki utajiti. Minister Delcassé je v takih okoliščinah nagloma moral odpotovati ter carja prepričati, da ni pravilno igrati se z dolžnostjo, ki jo je prevzel kot car in poštenjak napram Franciji. Ta politični beg bi bil tem usodnejši, ker nihče ne ve, kakšnega mnenja bo naslednik Mihael. Kakor znano, se poda car v kratkem v Darmstadt in se tam odpove vladarstvu. Prisotnost Delcassejeva na ruskem dvoru je bila toraj nujna in potrebna. — Tako pripoveduje pariški dopisnik svojemu listu »Times«. — Sploh se pa opetovano naglašja, da tiči za tem zvezni poskus mej Nemčijo in Francijo, in se spravlja s tem v zvezo obisk kneza Hohenlohe v Parizu. Dostavljajo pa temu poročilu, da igra v tem pogledu važno ulogo tudi Avstro-Ogerska. »Fremdenblatt« to vest kar najodločneje dementuje.

Vstaja v republiki San Domingo. Od kar je bil zavratno umorjen prejšnji predsednik te republike in deloma že poprej je jelo vreti mej ondotnim prebivalstvom, ki je baje nezadovoljno z dosedanjim vladnim zistemom ter hoče potom revolucije po svoje urediti razmere v republiki. Ves sedanji boj je naperjen proti novemu predsedniku generalu Figuero, ki je že prevzel vodstvo republike, katerega pa nasprotuje general Jimenez s svojimi oprodami. Tega moža, kakor sploh celi upor pa baje prav vrolo podpirajo zvezne države severoameriške in sicer s tem dovolj prozornim namenom, da se polaste, kakor svojedobno Kube, tudi republike San Domingo.

Skrivoma podpirajo vstase z vsemi potrebščinami, ker dobro vedo, da bodo za take usluge bogato odškodovani. Sploh se sme trditi, da so skoro pri vseh vstajah, kar se jih pojavlja v ameriških republikah in drugih pokrajinah, ki še ne spadajo pod oblast zveznih držav, udeleženi zvesti služabniki vlade v Washingtonu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. avgusta.

(Osebnosti.) Za župnijo Dolenja Vas pri Ribnici je prezentiran č. g. Ignacij Šalehar, župnik na Dolih; za župnijo Trebelno pa č. gosp. Janez Hladnik, vikar v Črnem Vrhu nad Idrijo.

(Ljubljanski krščanski socijalci proti sladkornemu davku.) Včerašnjega shoda »Katoliškega delavskega društva« na starem strelišču se je udeležilo nad 600 ljudi. Pismeni pozdrav je shodu poslal posl. dr. Krek. Predsedoval je Ziller, namestoval ga je Avšič, zapisnikarja sta bila Gostinčar in Štefe. Ker bo v četrtek itak »Glasnik« priobčil obširno poročilo, omenjamo danes le, da so na shodu stališče krščanskih socijalcev v zadevi sladkornega davka pojasnjevali Moškerc, Štefe, Gostinčar in Ziller. ter s številkami dokazovali bremena, ki so z novim davkom zadela delavske sloje. Tudi gosp. Kleinbergu se je pojasnilo, da slovenski kršč. socijalci s tem, da so sklicali protestni shod proti podraženju sladkorja, še niso pomočniki nemških obstrukcionistov. Krščanski socijalci hoté, da se sladkorni davek zniža parlamentarnim putem, ker vedo, da se bode vlada vedno z večjim veseljem posluževala § 14., ako ne bode v državnem zboru resnih razprav. Da so se slovenski krščanski socijalci odločno zgenili proti sladkornemu davku, vplivalo bode jako veliko na socialno misel v večini in pomagalo bode več, nego dvajset socialno demokratičnih shodov, ker to so shodi ljudi, ki hoté, da bi vlada izpustila iz rok § 14., ob enem pa preté, da bodo v državnem zboru vse razprave in glasovanja preprečili. Krščanski socijalci bodo skrbeli, da se po vseh naših krajih začujejo resni protesti proti sladkornemu davku — prihodnje dni bode shod v Mariboru —; neutemeljena je torej trditev, da nas bodo katoliško-narodni poslanci pri sklepanju nagodbe imeli za norce in da bodo kar z veseljem glasovali za sladkorni davek. Kaj takega je mogoče le pri našem liberalnem meščanstvu, ki se zadovolji s kakim »poštimačcem«. Kršč. socijalci pa so že toliko organizirani, da bodo naši poslanci morali biti tedaj tolmači ljudske volje. Soglasno se je vsprejela resolucija: »Slovenski krščanski socijalci v Ljubljani, zbrani na javnem ljudskem shodu dne 6. avgusta 1899, se odločno izjavljajo proti novemu sladkornemu davku in nameravane mu zvišanju davka na petrolej in pivo in zahtevajo, da si vlada namestu tega, delavske sloje izsesavajočega davka, poišče dohodkov pri davčno močnejših slojih.« Ta protest se je finančnemu ministru dr. Kaizlu odposlal takoj brzojavno, ob enem pa se je soglasno vsprejel nasvet, naj se »Katoliško delavsko društvo« obrne do vseh slovenskih poslancev z zahtevo, da so proti sladkornemu davku. — O točki »Zakaj vlada § 14.« govoril je g. Gostinčar ter dokazoval, da so vsemu zlu krivi objestni Nemci in rogovilasti socijalni demokratje. Revolucija, za katero delajo soc. demokratje, ni potrebna, ker je mogoče v urejenih razmerah še marsikaj storiti za delavske sloje. Proti koncu shoda poslali so soc. demokratje svojega shoda pri Koslerju, na katerem je bilo do 300 ljudi raznih barv, odposlanstvo, ki je zahtevalo, naj gredo kršč. socijalci demonstrirati pred vladno poslopje. Socijalnim demokratom se je odgovorilo, da bi bila taka demonstracija le na korist § 14. in da kršč. socij. ne gredo na pot praznega kričanja.

(Češki visokošolci na Slovenskem.) Včera je nad 100 čeških akademikov pod vodstvom gosp. prof. Hraskega in mnogo drugih čeških gospodov in dam stopilo na slovensko zemljo, da bi se spoznali z našim ljudstvom in da si ogledajo krasote naše domovine. Nemški listi so ta poset razupili kot »panslavistiško demonstracijo« in češki visokošolci so vsled tega hujskanja na raznih železniških postajah mej »kulturnimi« Nemci doživeli najsurovejše napade. V Št. Mihaelu napadla jih je nemška tolpa z vilami, lopa-

tami in koli. Le treznosti čeških dijakov in nastopu načelnika postaje se je zahvaliti, da ni prišlo do prelivanja krvi. Nemški kričači so se vozili nalašč z vlakom, s katerim so potovali Čehi, da so potem na postajah aranžirali psovane in napade. Nemške tolpe so Čehom trgale njihova društvena znamenja. Niti v vozovih niso bili Čehi varni. Nemci so siloma odpirali vrata in udarili v vozove. Brzjavi v nemških listih poročajo, da so Čehi izživali, kar je pa podla laž. Napadi so bili že naprej dogovorjeni in urejeni. Napadov se ni udeleževala samo nemška »inteligenca«, nego tudi nemški delavci in kmetje. V Beljaku so »hajlovci« tulili »Die Wacht am Rhein«. V Trbižu se češki dijaki niti iz železniških voz niso upali izstopiti in so ves čas v vozovih čakali odhoda prihodnjega vlaka. Včeraj zjutraj so si slovanski gostje ogledali Bled, ki jih je očaral. V Kranju so jih vsprejela razna društva z godbo. V Ljubljani pa smo pri vsprejemu takoj opazili, da so ljubljanski aranžerji poskrbeli, da češke goste pozdravi samo jedna stranka. Zato je bil vsprejem precej mrzel. Slovenskih dijakov je bilo navzočih polovico manj, nego čeških; »Sokolov« je bilo le okoli 25. V imenu »Save« je češke goste pozdravil g. Kersnik, v imenu ljubljanskega mesta gosp. podžupan dr. vitez Bleiweis; zahvaljevala sta se gg. prof. Hraskey in češki akademik Hyněk. Potem so pevci zapeli »Lepa naša domovina«, godba je zasvirala in od potovanja izmučene goste vodili so ob opoldanski vročini po Reseljevi cesti, Vodnikovem trgu, Špitalskih ulicah, Prešernovi ulici peš v »Narodni dom«. Čehi so pozdravljali občestne gledalce, semtertja so se začuli tudi izmej občinstva vzklici. Na treh mestih je priletelo na goste nekaj cvetja. Bila je slika naprednjaške mrzlot. Narodno navdušenje se jim je preživelo. O nesebičnosti naprednjakov priča dejstvo, da je moral Čehom dati mnogo postelj na razpologo erar. Za vsprejem gostov bila bi potrebna složna akcija. Čehi menda niso prišli občudovat na Slovensko domišljavost slovenskega liberalstva. Pred »Narodnim domom« je govoril še g. dr. Kušar o tem, da si je to hišo sezidal narod in da so v njej vsa slovenska ljubljanska društva. Kakor je našemu poročevalcu zagotavljal poročevalec »Narodnih Listov«, danes Čehi dobro vedo, da je ta hiša samo slovenske bouržoazije. Pri toževal se nam je, da je v ljubljanski čitalnici vse polno nemških ilustriranih listov in skoro nič slovanskih. Včeraj so se Čehi udeležili veselice šišenske čitalnice, kakor poročamo na drugem mestu; danes zjutraj so si ogledali večinoma brez spremstva slovenskih dijakov Ljubljano. Nekateri so se udeležili občnega zbora »Save«. Opoldne je bil banket. Čehi so prinesli seboj v Ljubljano srebrno lipovo vejico in adresno praških dam. Danes zvečer je komers. Dne 9. t. m. pojdejo češki dijaki v Celje. Wolfovci v Celju pripravljajo demonstracije z jajci in kamni. V današnjem »Graz. Tagblattu« cvilijo tudi nemške device celjske, da je treba Čeha vsprejeti s pestmi.

(Socijalno - demokratski shod) proti novemu davku se je tudi mirno izvršil. Na Koslerjevem vrtu je govoril sodrug E. Kristan in je nekatere stvari dobro in markantno pojasnil. Splošno pa je njegov govor samo govor kakega dunajskega vodje, malce prilagoden našim razmeram. Zabeležiti moramo tudi, da je govornik E. Kristan, novi feljtonist »Slov. Naroda«, pohvalil ta liberalni buržoazijski list in da se je viharo ploskalo tej pohvali. Umevno. Na Dunaji so tudi lepo in prijateljsko sedeli pri isti mizi: vodje soc. demokracije, kapitalističnih liberalcev in pa nemških nacionalcev. To je lep trifolij, kar pa je govornik modro zamolčal. Značilno je, da udarjajo soc. demokratje vsikdar bolj po kršč. socialistih, nego po kapitalističnem liberalizmu. V Švici in Nemčiji je to drugače. Avstrijska soc. demokracija je res židovska, to se kaže celo pri nas. Z Dunaja pride komando in E. Kristan mora govoriti tako, da je vseč čifutom na Dunaji. Ob vsaki priliki nosi na dan dunajske razmere, ki nas ne brigajo v Ljubljani. Ker ne zna drugače in ne more, kritikuje po dunajskih kršč. socialistih slovenske. Vidi se pri vsaki besedi, da visi Kristan na Dunaju; v ognju je, ko govori o ondodnih »demonstracijah« soc. demokratov. Pri nas pa ne maramo tujstva, naj popisuje nemškim sodrugom ta slavna dela dunajskega zedinjenega čifutstva. Hvalil je govornik značilno prof. Philoppovich-a. To tudi

na komando. Kristan pozna kaj malo Philoppovich-a. To je stare šole liberalce, buržoazijskega duha. Seveda zadnja zveza liberalcev in socijalnih demokratov dunajskih je napravila mahoma strega, zagrizenega liberalca v prijatelja ljudstva. — No, Kristan bo prišel tudi sčasoma iz podlistka nad črto »Slov. Naroda«.

(Potres) so minolo soboto zjutraj okoli 7. ure 20 minut čutili tudi v Šmihelu nad Pliberkom, v Celovcu, Spod. Dravogradu, Trzinu, Radovljici, Litiji in drugod.

(Ogenj.) Z Jesenic nam poročajo, da je v petek zvečer pogorel hlev Janeza Jensterle. Ker so hiše vse z deskami krite in vse na kupu, se je pač Bogu zahvaliti, da ni bila večja nesreča. Goreti je začela tudi ena izmed sosednih hiš, a so pravočasno ogenj pogasili. Zažgal je sedemletni otrok. Prejšnjo noč pa je pogorela v rovtu Mihi Čop z Jesenic njegova koča. Ker sedaj ravno v rovtih kosé, nastal je ogenj najbrže po nepredvidnosti. Pred dobrim mesecem je pa na Hrušici, tudi v jeseniški župniji, hišarju Francetu Lakotu pogorela hiša s hlevom in sicer ob času, ko ni bilo nikogar doma. Torej nesreč dovolj v kratkem času!

(Požar.) Kakor smo že v soboto ob kratkem omenili, je bil isti dan zjutraj ogenj v Vapovljah, občina Lahoviče v kamniškem okraju. Začelo je goreti pri posestniku Janezu Gašperlinu. Ogenj se je vsled velike suše hitro razširil na sosedna poslopja. Gasilni društvi iz Cerkelj in Kota sta s pomočjo domačega ljudstva ogenj zadušili. Škode je okoli 11.000 gld.

(Suša.) Iz Adlešič nam poročajo: Pri nas imamo že nekaj časa prav hudo sušo, saj teče že peti teden, odkar nismo dobili izdatnega dežja. Pa tudi če pride zdaj, bo za marsikaj že prepozno, ker je rastlinstvo že vse uvelo. Prve pridelke nam je vzela vse toča dne 22. maja, druge pa sedanja dolgotrajna suša.

(Za »Vodnikov dom«) je včeraj šišenska čitalnica priredila veselico, ki se je vršila na lepo okrašenem vrtu gospoda Pogačnika, kjer je stal odičen kip našega Valentina Vodnika. Veselica, kakor nam poročajo, vspela je sijajno. Čitalniški mešani zbor, pevsko društvo »Slave« in pa vojaška godba so prav povoljno rešili svoje naloge, tako da se je na željo mnogobrojno zbranega občinstva morala marsikatera točka ponavljati. Prava zabava se je pa vendar še le razvila, ko nas je posetilo nad 100 včeraj došlih čeških akademikov. V imenu čitalnice jih je ob prihodu pozdravil gospod Jančigaj. Ko je zaigrala vojaška godba češko narodno: »Kde domov muj«, so hipoma vstali vsi akademiki in z njimi tudi občinstvo. Pri tako živahni zabavi je kaj hitro potekal čas. Predsednik čitalnice, gospod Drenik, je povdarjal veliki pomen današnjega dneva za čitalnico, spominjal nas v iskrenih besedah Vodnika, omenjal z nekakim opravičenim ponosom prvega, ki je daroval petdesetak za »Vodnikov dom«, jugoslovanskega vladiko Strossmayerja, kateremu na čast je privrel seveda iz vseh grl gromoviti živio! in nazadnje je izrekel trdno upanje, ako bo veliko dušno srce presvetlega vladike našlo obilo posnemovalcev, da »čez leta tri, čitalnica svoj dom dobi«.

(Na slavnost v Karlovec) bode odposlalo deputacijo tudi »Slovensko podporno delavsko društvo v Celju«. Kdor se želi še udeležiti, naznani naj vsaj do četrtega »Slovenski krščanski socijalni zvezi«. Odhod iz Ljubljane je v ponedeljek 14. t. m. ob 2. uri 50 minut popoldne. Prihod v Zagreb ob 7. uri 24 minut zvečer. V torek 15. t. m. pridružijo se Slovenci zagrebškemu društvu, s katerimi se popeljejo skupaj na slavnost v Karlovec. Hrvatski listi kličejo že sedaj slovenskim krščanskim socijalcem srčne pozdrave.

(V Postojini) bode dne 15. t. m. popoldne ob 3. uri v jami veselica z električno razsvetljavo itd., kakor binkoštni ponedeljek.

(Za slovenske stenografe.) Gospod prof. Ant. Bezenšek vabi vse slovenske stenografe in prijatelje slovenske stenografije v nedeljo dne 13. avgusta na občni zbor v Žalec (pri Hausenbichlerju). Dnevni red: 1. O razvitku stenografije pri Slovanih sploh in pri Slovencih posebej. 2. Organizacija slovenskih stenografov, oziroma osnivanje slovenskega stenografskega društva. 3. Nasveti in določbe glede nove izdaje »Slovenske stenografije«. 4. O izdavanju strokovnega lista. 5. Razni

predlogi. — Začetek zborovanja ob 10. uri predpoldnem. — Pred tem je v žalski župni cerkvi sveta maša, katero bere ob 9. uri veleč. gospod šolski svetovalec profesor Ivan Krušič. — Ob 1. uri skupen obed. (Kdor se ga želi udeležiti, naj to naznani gospej Hausenbichlerjevi v Žalec do 10. t. m.) — Ob 5. uri popoldne veselica s petjem in godbo na vrtu Hausenbichlerjeve gostilne. — Preteklo je blizo 25 let od preporoda slovenske in sploh jugoslovanske stenografije. Da se ohrani potrebna edinstvo med slovenskimi stenografi in da se zajamči dobra osnova našemu sestavu, treba je sporazumljenja, složnega delovanja in zdrave organizacije vseh strokovnjakov in prijateljev slovenske stenografije. V edinstvi je moč! Posamezniki so vzeli inicijativo ter pokazali pot, a do cilja se more priti le z združenimi močmi. Pridite torej v Žalec vsi, katerim je mar za to lepo in koristno umetnost! Pridite k zboru gospodje starejši in mlajši, duhovni in posvetni, a posebno uradniki, učitelji, bogoslovci, dijaki višjih in srednjih šol ter sploh vsi, kateri imate dan za dnevom, uro za uro pero ali svinčnik v rokah. Saj ga sploh ni stanu, kateremu stenografija ne bi bila prav koristna ali celo potrebna. — Odkar se slovenskemu jeziku odpira in vedno bolj razširja pot v urade in šole, v trgovino in promet, občutimo od dne do dne večjo potrebo znanja slovenske stenografije. A pri tem je važno, da delujemo složno ter da se ne oddaljujemo na tem polju od drugih bratov Slovanov!

(Delavske hišice.) Vzglyedno delujoče »Slovensko delavsko stavbinsko društvo« v Ljubljani zgradilo je v prvi polovici tekočega leta zopet deset ličnih pritličnih hišic, v katere se te dni selijo delavske rodbine iz dosedanjih dragih, a zaduhlih stanovanj v mestu. Osem takih hišic, deloma z dvema, deloma s tremi sobami, je postavilo društvo v Vodmatu onkraj železnične proge, po dve pa na Glincah in v Dravljah. Na parceli v Vodmatu, kjer bo stalo skupno 27 hišic, bo letos dovršenih še nadaljnjih osem, dve od teh sta že v delu. Dvrušuje se tudi tretja hišica na Glincah. Vsaka rodbina dobi poleg hišice tudi lep kos vrta. Vodo bodo dobivali prebivalci v Vodmatu iz dveh vodnjakov. Z lani dogotovljenimi devetimi hišami v Stepanji vasi ima torej društvo sedaj urejenih 21 delavskih stanovanj, kar je pač veliko za tako kratko dobo in z ozirom na težkoče, s katerimi se mora neprestano boriti društvo pri svojem delovanju. Denarni promet v prvi polovici leta je znašal do 30.000 gld. Radost se bere z obrazov novim gospodarjem, ki so te dni prevzeli nove hišice in si v njih uredili svojo domačijo, a še bolj se bodo veselili, ko bodo po primeroma kratki dobi, v kateri pa ne bodo gledé stanarine nič bolj obremenjeni nego dosedaj, postali neodvisni lastniki prijetne in vsem zahtevam delavske rodbine ustrezajoče domačije.

(Z Viča) pri Ljubljani se nam poroča, da so ondi šolski otroci včeraj prejeli prvo sv. obhajilo. Slovesnost je vodil č. g. o. Klemen, pevske točke je izvajal mešani zbor viške čitalnice pod vodstvom g. nadučitelja Jakoba Marna. V imenu starišev srčna zahvala vsem prijateljem mladine za trud in požrtvovalnost!

(Umrla) je v soboto zjutraj na Črnicu pri Radovljici vdova kamniškega mojstra, gospa Marija Kocjančič, stara 60 let. Bila je poštena in marljiva gospodinja. N. v m. p.!

(Skaženo veselje.) Lepo nedeljo si je hotel privoščiti hlapec pri peku Schrey-u v Slonovih ulicah. V soboto je ves dan premišljeval, kako bi prišel do par grošev, proti večeru pa so mu zadišali desетки v Schrey-evi prodajalnici. O svitu lune je čakal, da je po Slonovih ulicah nastala nočna tihoča, potem pa je s ponarejenim ključem odprl vrata prodajalnice, smuknil hitro k miznim predalčkom in v trenutku je imel v žepu 50 gld. Privoščil si je par prijetnih nočnih uric, ko ga pa zjutraj ni bilo od nobene strani domov, prepričani so bili pri Schrey-u, da se v prodajalnici denar ni sam posušil, nego da ga je vzel hlapec. Policaji so hlapca hitro poiskali in dobili so pri njem še nekaj denarja.

(Iz Št. Vida na Dolenjskem.) Tako prijazno se smehlja solnce nad nami že lepo vrsto dnij. Vse zeva in kliče: suša, suša! Usahnili je zgornji vodnjak že pred dobrim tednom, toda spodnji, ta še ni prazen. Toda le 77krat je treba potegniti, da priteče voda. In tisti prijazni potoček, ki podi

koj za vasjo svoje pegaste valčke, kar dreza v nos s svojo vonjavo, najmanj 200 korakov na okrog pošilja znamenja svoje eksistence. Jaso je iz vsega, da ne rabimo vodovoda, služil bi le komoditeti nekih matadorjev, katerim ga je dopisnik »Slov. Naroda« že napeljal v hleve. In ona dva vodnjaka, katerih napravo nam milostno dovoljuje za blagor naših mošenj prevneta opozicija, ona dva v naših kraških tleh pri taki suši gotovo ne bi tudi usahnila — kjé!... Toda bodimo resni! Vode nam primanjkuje na vse strani, in vožna živina komaj privaja vodo za ljudi in za žival. Bog nas varuj nesreče, da bi nastal ogenj, kakor je bilo leta 1848, ko je radi pomanjkanja vode cela vas do tal pogorela. Osoda nam je v teku zadnjega leta že enkrat svarilno zapretila, ko je pričelo v šoli goreti in je bil v zimi napolnjen vodnjak v hipu prazen! Naj danes nastane požar, no, potem naj se pa vsedejo nasprotniki vodovoda na stiški zvonik in naj opevajo krasoto mogočnega požara, kakor v rimskih časih cesar Nero, kateri ga je pregrešno tudi sam povzročil, — kajti če ne bodo ustavile ognja žabe in njih zalega iz Grbčeve luže, pogorela bo cela vas do tal. Videant consules!

(Na petindvajsetletnico) v nedeljo dne 13. avgusta vabita gospoda profesor A. Bezenšek in župan Jos. Širca vse one, ki so se udeležili pred 25 leti prve dijaške Besede, a tudi druge rodoljube in rodoljubkinje iz vseh krajev Slovenije. V Žalcu se je osnoval odbor, na čelu z županstvom, kateri bode storil potrebno, da se ta jubilej dostojno praznuje, združen z narodno slavnostjo. — Bilo bi želeli, ako bi se pri tej priliki zbrali tudi osmošolci celjske gimnazije iz leta 1874, da praznujejo zajedno svojo petindvajsetletnico. Tako se bode eden jubilej skladal z drugim: srečal se bode tovariš s tovarišem, prijatelj s prijateljem. Ob deveti uri sveta maša, ob 1. uri skupen obéd, ob 5. uri veselica na vrtu Hausenbichlerjeve gostilne. Vspored veselici: 1. Slavnostni govor, govori profesor A. Bezenšek. 2. Svira celjska narodna godba. 3. Maček: »Kaj bi mi srce ogrelo«, poje žalski moški pevski zbor. 4. Brož: »V sladkoj sanji«, udarjajo dijaški tamburaši. 5. Ipavic: »Lastovki v slovo«, poje dijaški zbor. 6. Svira celjska narodna godba. 7. Farkaš: »Sretan imendan«, udarjajo dijaški tamburaši. 8. Ivan pl. Zajc: »Dobro jutro«, solospjev s spremljevanjem klavirja, poje gospod F. Sotel. 9. P. H. Sattner: »Kakor nekdanj«, poje dijaški zbor. 10. Volarič: »Pomlad in jesen«, poje žalski moški pevski zbor.

Telefonska in brzojavna poročila.

Peterburg, 6. avgusta. Francoski zunanji minister je včeraj popoldne došel v Peterburg in nato kmalu obiskal grofa Muravjeva.

Madrid, 7. avgusta. Uradni list objavlja dekret, s katerim se prekinja zasedanje parlamenta za nedoločen čas.

Bruselj, 7. avgusta. Včerajšnji uradni list je objavil imena novih ministrov. Predsedstvo in finance je prevzel Smet de Nayer, notranje zadeve Detrootz, zunanje de Faverau,

pravosodje Vandenheuevel, vojno general Consebant d'Alkemade, poljedelstvo baron Vandenbruggen, železnice, industrijo in javna dela pa Liebart.

Pariz, 7. avgusta. Sinoči se je dogodila na kolodvoru Iuvisy velika nezgoda. Dva iz Pariza odhajajoča ekspresna vlaka sta trčila, ker služabniško osebje ni moglo dati potrebnega znamenja. Razbitih je do cela pet voz, ubitih sedemnajst oseb, ranjenih pa triintrideset. Ponesrečenci so baje vsi Francozi.

Umrli so:

5. avgusta. Ernestina Not, polirja hči, 7 mesecev, Sv. Petra nasip 55, catarrhus gastro intest. acutus.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
5	9. zvečer	736.2	19.4	brezv.	jasno	0.0
6	7. zjutraj 2. popol.	736.3 734.7	15.2 28.4	sr. svzh. sr. jzh.	jasno pol oblač.	
6	9. zvečer	734.9	21.4	sr. jvzh.	del. oblač.	0.9
7	7. zjutraj 2. popol.	735.0 733.8	17.4 30.0	sr. svzh. sr. jvzh.	jasno del. oblač.	
Srednja temperatura sobote 20.6°, normale: 19.5°.						
Srednja temperatura nedelje 21.7°, normale: 19.5°.						

657 1-1

V obupni žalosti javljam v svojem in v imenu svojega mladoletnega sinčka vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni poklical k Sebi iskreno ljubljeno, preblogo, nepozabno soprogo, oziroma mater, gospo

Marijo Laurič roj. Krašovic

danes v nedeljo zvečer po dolgotrajni, mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, v 25. letu njene starosti.

Pogreb namestjive rajnice boče v torek, dne 8. avgusta t. l. ob polu 10. uri popoldne v St. Vidu pri Zatični Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Preblogo pokojnico priporočava v pobožno molitev in prijazen spomin.

Št. Vid na Dolenjskem, dne 6. avgusta 1899.

Josip Laurič,
soprog.

Josip Laurič,
sin.

Št. 734.

Razpis službe.

Pri županstvu na Blokah razpisana je

služba občinskega tajnika

z mesečno plačo 28 gld. in postranskim zaslužkom do 40 gld. na leto. Za tajništvo pri posojilnici določena je plača 100 gld. na leto — za slučaj, da hoče prosilec tudi ta posel prevzeti. Uradni dnevi pri posojilnici so ob nedeljah popoldne.

Prošnje za to službo je vložiti do 20. avgusta t. l. pri županstvu.

Janez Pakiž,
župan.

641 3-3

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dne do dne po 4 1/2 %. Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 7. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 15 »
Avstrijska zlata renta 4%	118 » 70 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 » 90 »
Ogerska zlata renta 4%	118 » 65 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	96 » 35 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	903 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	387 » 75 »
London vista	120 » 60 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 87 1/2 »
30 mark	11 » 76 »
30 frankov (napoleonor)	9 » 55 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 40 »
C. kr. cekini	5 » 66 »

Dne 5. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	170 gld. 75 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 80 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 25 »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	140 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » — »
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 » 60 »
Posojilo goriskega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » 90 »
Priporočila obveznic državne železnice	215 » 25 »
» » južne železnice 3%	166 » 75 »
» » južne železnice 5%	121 » — »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	160 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 80 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » 50 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	62 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 » 20 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3230 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	442 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » — »
Montanska družba avstr. plan.	258 » 65 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	180 » 50 »
Papirnih rubljev 100	126 » 50 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zrupe pri tvebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako tvebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosedo kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih.